

aftaler, når jeg ser dem som medlem af Nordisk Råds kontrolkomité?

Ministeren har en klar og fornuftig holdning til samarbejdet med Rusland. Det skal være, »hvor Nordisk Ministerråd i særlig grad har ekspertisen.« Det er bl.a. inden for offentlig forvaltning og retslige spørgsmål.

Hvad med så at bruge den ekspertise i ministerrådet?

På plussiden og på mit udvalgsområde med miljø, fiskeri og fødevarer ser det allerede inden sessionen i næste uge ud til, at der kommer et positivt samarbejde med ministerrådet i det danske formandsår om initiativer for kystfiskeriet i Norden.

Det er et af de områder, hvor det nordiske samarbejde med beskedne midler rører op i mudrede farvande og giver frisk ilt til arbejdet for et bæredygtigt og naturskånsomt fiskeri i et renere hav. Faktisk synes jeg, at redegørelsen på dette område er for beskednen.

Kl. 10.40

Så til vores egen parlamentariske verden. Jeg er orienteret om, at formanden for Folketinget har været med i diskussioner om det mellem-parlamentariske samarbejdes fremdrift.

SF ønsker, at Folketinget går aktivt ind i den debat. Vi mener, at nordisk samarbejde er vigtigt, at parlamentarikersamarbejdet i Østersøen og Arktis er vigtigt. EU består nu af 25 lande. Det giver behov for regionalt samarbejde i vores del af Europa, behov for at inkludere Rusland, at rense Østersøen, at samarbejde om klima og miljø i det allernordligste Europa. Det giver også behov for et nordisk engagement i EU's politik især i den såkaldte nordlige dimension og i EU's naboskabsprogrammer.

SF har ikke et facit i den debat, der nu er startet, men vores udgangspunkt er bedre samarbejde, bedre samordning af de internationale forsamlinger i regionen, mere politik og mindre repræsentation. Vi er skeptiske over for at starte nye parlamentarikersamlinger og over for, at alt skal blive ved det gamle, men vi ser frem til det kommende år med stor spænding, idet det jo givetvis vil være sådan, at vi vil komme til at se nogle organisatoriske ændringer i det kommende år.

Jann Sjursen (KD):

Indledningsvis vil jeg godt sige tak til ordførerne fra Enhedslisten og Det Radikale Venstre for at få lov til at springe ind i ordførerrækken nu.

Det er en fyldestgørende redegørelse, ministeren for nordisk samarbejde har afgivet til Folketinget forud for Nordisk Råds 56. session i Stockholm i næste uge. Men det er også et mangfoldigt samarbejde, der er i regi af Nordisk Råd og Nordisk Ministerråd. Netop mangfoldigheden er vel både det nordiske samarbejdes styrke og også dets svaghed. Selv om der fortsat arbejdes med at prioritere og fokusere inden for det nordiske, så er der efter Kristendemokraternes opfattelse fortsat brug for en stærkere fokusering på samarbejdets kerneområder.

Fjernelsen af grænsehindre har i de seneste år været et prioriteret arbejdsområde. Det er Kristendemokraterne enige i, og der er inden for den såkaldte Schlüterproces opnået væsentlige fremskridt godt understøttet af bilaterale aftaler mellem de nordiske lande. Men meget mangler endnu, og jeg vil også gerne i lighed med andre ordførere nævne, at det er vigtigt, at vi får gjort noget ved de transithindre, der er i forhold til Bornholm.

Dette arbejde med at fjerne grænsehindre og transithindre for Bornholms vedkommende er meget vigtigt, fordi det jo netop er i de daglige forhindre, at nordiske borgere oplever, at det nordiske samarbejde ikke er så vel-fungerende, som det kunne være. Og disse forhindre skal ryddes af vejen for at gøre den nordiske dimension endnu stærkere i vores befolkninger.

Men uanset at beskatningsaftaler, personnummeraftaler, transitaftaler osv. baner vejen for det, så er det vigtigt at gøre sig klart, at det først og fremmest er inden for kultursektoren, at det nordiske samarbejde og den nordiske samhørighed for alvor kommer til udtryk. Det er på dette område, at drivkraften skal findes. Derfor er det også glædeligt, at ministeren i sin redegørelse kan konstatere, at der nu er ved at komme mere fart på samarbejdet netop inden for det område, som jo så også hænger tæt sammen med uddannelsesområdet.

Vi hilser det med glæde, at de nordiske statsministre og social- og sundhedsministre har forstærket samarbejdet på alkoholområdet. Det er helt nødvendigt for at tackle de fælles udfordringer på området vedrørende alkoholmisbrugsproblemer i alle de nordiske lande og for at undgå, at de nordiske lande presser hinanden til stadig lavere afgifter på alkohol og dermed et stadig større forbrug. Fælles nordiske holdninger er vigtigt på dette område og bør have høj prioritet.